

МОЛОДІЖНИЙ КОМУНАР

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

Виходить з 3 грудня 1939 р.

Четвер, 18 жовтня 1984 року

№ 125 (3476).

Ціна 2 коп.

УРОЖАЙ-84

КОРПУНКИ ПОВІДОМЛЯЮТЬ:

КІРОВОГРАДСЬКИЙ РАЙОН. У складі збирального загону по вирощуванню кукурудзи, створеного на базі колгоспу імені Карла Маркса, трудиться комсомольсько-молодіжна ланка Григорія Довгаленка. При зобов'язанні 40 центнерів молоді механізатори збирають 50,3 центнера зерна кукурудзи з гектара. Попереду у соціалістичному змаганні молодих кукурудзівників сам ланковий, який працює на «Херсонці-7», та водій ГАЗ-53 комсомолець Леопід Куроп'ятник. Ланка завершує кукурудозбирання.

Ланка В. Большакова — одна з кандидатів на присвоєння імені героя-спартаківця Михайла Самчинина.

НОВОАРХАНГЕЛЬСЬКИЙ РАЙОН. У колгоспі імені Кірова ударно працює на кукурудзозбиранні групокомсорт тракторної бригади № 1 молодий комуніст Василь Базиліс. Комбайном СК-5 з приставкою ППК-4 Василь знічує перевиконані норми виробітку.

Майже вдвічі перевиконус норми на збиранні кукурудзи комбайном «Херсонці-200» молодий комуніст Олександр ГУБАНЬ з колгоспу імені Крушельського Кіровоградського району (на знімку вгорі). А водій ГАЗ-53 комсомолець Сергій ДОВГАЛЕНКО тут оперативно відсегіть кукурудзу з поля на тік.

Фото В. ГРИБА.

ЮНАКИ І ДІВЧАТА! БЕЗУСТАННО ОВОЛОДЬВАЙТЕ ЗНАННЯМИ, КУЛЬТУРОЮ, ПРОФЕСІЙНОЮ МАЙСТЕРНІСТЮ! ПРИМНОЖУЙТЕ РЕВОЛЮЦІЙНІ, БОЙОВІ І ТРУДОВІ ТРАДИЦІЇ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ І РАДЯНСЬКОГО НАРОДУ!
ВЧІТЬСЯ ПО-ЛЕНІНСЬКОМУ ЖИТИ, ПРАЦЮВАТИ, БОРОТИСЯ!
(Із Закликів ЦК КПРС):

ПЛЕНУМ ОБКОМУ ЛКСМ УКРАЇНИ

16 жовтня відбувся пленум обкому комсомолу, який розглянув такі питання:

1. Про завдання комсомольських організацій області, що випливають із Постанови ЦК КПРС «Про дальше поліпшення партійного керівництва комсомолом і підвищення його ролі в комуністичному вихованні молоді», промови Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР К. У. Черненко на Всесвітній нараді секретарів комсомольських організацій.
2. Про роботу бюро і секретаріату обкому ЛКСМУ після V пленуму обкому комсомолу.
3. Про завдання комсомольських організацій області по підготовці до XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів у Москві.
4. Про скликання XXIII звітно-виборної комсомольської конференції.

З доповіддю по першому питанню виступив перший секретар обкому ЛКСМ України І. ШЕВЧЕНКО.

В обговоренні доповіді виступили: Т. СУШКОВА — перший секретар Кіровоградського райкому комсомолу, К. МАКСИМЧУК — робітниця з м. Гайворона, В. ГОНЧАРЕНКО — перший секретар Вільшанського райкому комсомолу, З. ТКАЧ — зоотехнік колгоспу «Україна» Онурівського району, В. ЗАВГОРОДНІЙ — перший секретар Добровеличківського райкому ЛКСМУ, В. ВАСИЛЕНКО — машиніст електровоза локомотивного депо станції Знамянка, С. ЧЕПІГА — військовослужбовець, С. БРЮХОВЕЦЬКА — заступник голови колгоспу імені XX з'їзду КПРС Новоукраїнського району по роботі з молоддю, В. ПАНЧЕНКО — перший секретар Долинського райкому комсомолу.

З інформацією по другому питанню виступив другий секретар обкому ЛКСМУ В. ІВАНОВ.

З інформацією по третьому питанню виступила секретар обкому комсомолу Н. АНГЕЛУЦА.

В обговореному питанні, а також по другому і четвертому питаннях порядку денного пленум прийняв постанови. По третьому питанню затверджено робочий план обкому ЛКСМ України.

На пленумі виступив другий секретар обкому Компартії України Л. Ф. КІБЕЦЬ.

У роботі пленуму взяли участь заступник завідуючого відділом організаційно-партійної роботи обкому партії А. Г. МАРЧЕНКО, заступник командира Центрального штабу студентських будівельних загонів ЦК ВЛКСМ Г. С. МИХАЙЛОВ і редактор республіканської газети «Комсомольське знамя» Ю. І. КОНСТАНТИНОВ.

Поле імені героя

Щороку поповнюється молоддю механізаторська сім'я колгоспу імені Леніна. Ось і недавно повернувся в колектив після служби в рядах Радянської Армії Сергій Безверхній. Живував хлопець цього літа разом з батьком. Безверхній вийшов переможцем соціалістичного змагання серед комбайнових екіпажів колгоспу. Добре зарекомендували себе і молоді механізатори Анатолій Бабій, Сергій Верселес.

БАХТА ПАМ'ЯТІ

Недавно у відділковій комсомольській організації відбулися звітно-виборні збори. Молоді механізатори виступили з ініціативою назвати одне з найродючіших полів колгоспу іменем свого односельця Миколи Арнаути, якого в роки Великої Вітчизняної війни за участь у підпіллі фашисти закопали живим у землю.

Комсомольці Дорожників постійно піклуються про тих, хто визволяв нашу землю від коричневої чуми. Часто секретар відділкової комсомольської організації Ольга Янченко разом з учасниками художньої самодіяльності відвідує хати колишніх воїнів, аматори сцени влаштовують вистави, говорять теплі слова ветеранам.

Г. ШАЛАПКО,
громадський кореспондент «Молодого комунара»,
Вільшанський район.

— Микола Михайловичу! — наздоганяю біля машини голову колгоспу М. М. Касьяненка. — Ось прийшов, щоб про хід кукурудзозбирання написати...
— Немає у нас про що писати, — зашарівся головою. — І темпи збирання низькі. І урожайність невисока...
— А чому?
Касьяненко на мить задумався.
— Зневодненого аміану внесли більше норми. В багатьох місцях «погоріла» кукурудза... Вибачте, мені терміново треба до міста. Зараз ідуть звітно-виборні комсомольські збори, а на них — секретар парткому. Він усе розкаже...

Ось така коротка розмова відбулася в мене по приїзду в колгосп «Прапор комунізму».

Давайте з'ясуємо, чому ж у керівників господарства такий песимістичний настрій.

Ранньої весни на польовому стані тракторної бригади № 2 відбулися комсомольські збори. У рішенті комсомольці підкреслили: боротися за 55-центнерний урожай кахачності на кожному із закріплених 201 гектарі. Ініціатива молодих механізаторів тракторної бригади Миколи Васильовича Лалпа знайшла широку підтримку в комсомольських організаціях району, який, у свою чергу, виступив з ініціативою в області: «Кожен третій гектар — комсомольський».

Розповідає групокомсорт КМК тракторної бригади № 2 Василь ХОХЛЕНКО:
— Я добре пам'ятаю ті комсомольські збори, де хлопці дали слово зібрати з кожного гектара по 55 центнерів зерна кукурудзи. І підстави для цього були вагомі. Робота за методом бригадного підряду, задалегідь продумана розстановка людей, вчасне та високоякісне виконання осінніх агротехнічних заходів на майбут-

Б'ЄМО ТРИВОГУ

Хто ж допоможе?

ніх кукурудз'яних полях і, зрештою, одержимість, спаяність колективу дали нам підстави програмувати врожайність.

А що сьогодні? 40,7 центнера з гектара. Недобір, виходить.

У бригаді на кукурудзо-збиранні працює два комбайни «Херсонці-7» і переобладнаний СК-5 з приставкою ППК-4. На одному з «Херсонців» доводиться працювати мені. Говорю «доводиться», бо згідно зі штатним розкладом я — майстер-наладчик у бригаді. Так-от: мій комбайн давно списаний. Але ще до сьогоднішнього дня працював на ньому. Більше в загінку він не піде. Сьогодні був аж у Знамянському районі, але дістати необхідних запчастин не зміг.

Часто ламається комбайн (його теж пора списувати) і в іншого механізатора — Валерія Подкура Тільки СК-5 з приставкою ППК-4 В. А. Беспальчука та І. Я. Гарбузенка майже не зупиняється. Але цього занадто мало для наших полів.

Розповідає бригадир тракторної бригади № 2 М. В. ЛАПКО:

— Не знаю, як про це міг сказати голова, але із добрихми наша бригада не запізнилася, внесла їх оптимальну кількість. В тому числі й зневодненого аміану, як і належить — 100 кілограмів на гектар. Добре потрудилися й на обробітку міжряддя. Але підвела погода. Якраз під час вегетаційного періоду була посуха.

На початку цього року ми перейшли на бригадний підряд. І витрати в колективі зменшилися, і продуктивність праці підви-

щилась, і, по всьому видно, заробітна плата зростає. Але підірвані моральні позиції, на яких ґрунтується підряд — висока виконавська дисципліна, небайдужість до того, як поряд працює товариш, непримирненність до недбалості, лінощів. Зникло те щире прагнення зробити доручене найкраще, найкращіше... Чому?

Бригадний метод організації праці передбачає таке: керівництво господарства зобов'язане своєчасно надати колективу необхідні ресурси, створити умови для успішного вирішення завдань. У нас же почалося перекидання техніки і людей з другої тракторної в першу і навпаки. І, бувало, нераціонально. Так, перед збиранням кукурудзи нам дали розпорядження відправити усі збиральні агрегати на першу тракторну. Скільки я не пояснював керівникам і спеціалістам, що ми працюємо за єдиним нарядом — не допомогло. Наступного дня техніку все-таки повернули в нашу бригаду. Але ж втрачено дорогий час.

А недавно, коли М. М. Касьяненко сказав механізаторам нашої тракторної: «На якому ви там підряді!», колектив і зовсім опустив руки. Як же мені після цього в очі людям дивитися, коли сам за підряд перший проголосував... Оце допрацюю рік і на шахту подамся...

До речі, що ж думку висловили мені і деякі механізатори.

Отож, що з цього виводу скажуть у райкомі комсомолу?

— Ми знали про стан справ у колгоспі. Розмов-

ляли з головою, партгором, бригадиром і механізаторами — нічого не владнаємо. Видно, не в наших силах... — розпачливо розводило руками заборг райкому комсомолу Володимир Ілющенко.

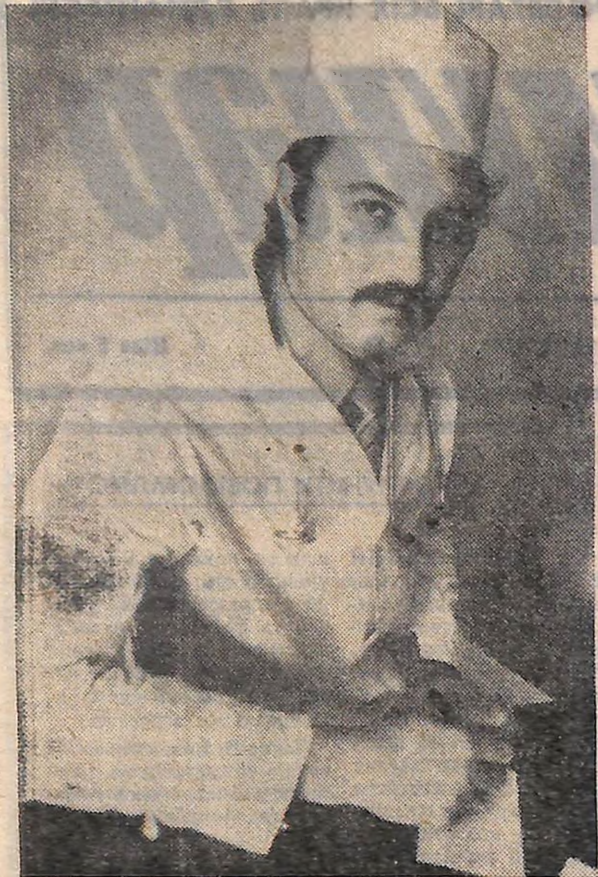
— Про стосунки, що склалися між головою та секретарем парткому — з одного боку, і бригадиром та механізаторами тракторної бригади № 2 з іншого, в райкомі знають, — сказав завідуючий відділом сільського господарства райкому партії П. Г. Гурський. — Думаю, помиляється і керівництво колгоспу, не завжди правильно чинить і Лепко. Ім усім треба проникнутися справжньою відповідальністю за долю комсомольсько-молодіжної бригади, що працює на єдиному наряді: стати вище своїх особистих взаємин.

Думати тільки про свій колектив, відгодожувати механізаторів від загальноколгоспних проблем, бути в ролі постійно «ображеного» — неправий Лалко. Поспіші рішення, невміння знайти підхід до людей, оте необдумане «На якому ви там бригадному підряді!» зовсім не робить честі керівникам колгоспу. Як до речі, і не повага (інакше й не скажеш) М. М. Касьяненка до звітно-виборних комсомольських зборів.

Висновок такий: комсомольсько-молодіжна тракторна бригада № 2 повинна існувати! І не просто існувати, а працювати так, як на початку року. На сплавнійому бригадному підряді. Треба повернути молоді притаманні їй ініціативу, завзяття, право виішувати, право діяти. На користь собі і господарству.

Райком комсомолу допомоги не може. Тільки хто?

А. БЕЗТАКА,
спеціаліст «Молодого комунара»,
Олександрійський район.

Олександр СТАРОСТЕНКО з дипломом лікаря-терапевта прибув у Знамянню п'ять років тому. Три з них він очолює комітет комсомолу районної лікарні, де на обліку 140 спільчан. Погодьтеся, завідувати відділенням переливання крові і паралельно серйозно займатися громадською роботою нелегко. Успіх у такому випадку можливий тоді, коли комсомольському ватажкові активно допомагають і спільчани, і комуністи.

Фото В. ГРИБА.

У НАШИХ ОДЕСЬКИХ ДРУЗІВ ПО ЗМАГАННЮ

ДІЄ КІЛЬЦЕВИЙ КОНТРОЛЬ

— У хліборобських заповідях, мабуть, одна з основних — зберегти врожене, — з цього почалася розмова із завідувачем відділом комсомольських організацій Березівського райкому ЛКСМУ Олександром Небогатим.

Показові минулі живня колосових. Додержано графіка проведення рейдових перевірок як районним штабом, так і постами «КП». В тактиці «прожектористів» визначилися продумані «ходи». Так, наприклад, багато корненого дала човникова служба «КП». Результативність її — в активних діях дозорних на трасах руху автопоїздів, навантажених зерном. Нарешті, райком комсомолу добився головного — створено кільцевий комсомольський контроль. Він охоплює всі «гарячі» точки, де вирішується доля врожаю. В період косячіння хлібів дозорних можна було побачити біля комбайнів, на дорогах, поруч із заготівельниками на хлібобриймальних пунктах. Таким чином, створили надійний заслін втра-там.

ви третього ступеню член обкому комсомолу ланкова Марія Гокера з колгоспу імені Котовського. У райкомі розповідали, як хвилювалась Марія, коли після складання списків комсомольсько-молодіжних ланок виявилось, що районна комсомольська організація не «втягнула» на одну третину комсомольських площ. Прикро, адже площа, закріплена за молодими, чимала — не в кожному районі можуть похвалитися п'ятьма тисячами комсомольських гектарів кукурудзи, — а ось у процентному відношенні не виходить кожен третій гектар комсомольським. Ось чому всі комсомольсько-молодіжні колективи кукурудзівників перед початком збирання переглянули раніше взяті зобов'язання. Так, наприклад, у колгоспі імені Чапаєва 225 гектарів належить зібрати ланці, яку очолює Василь Мазур. Спочатку націлились на результат вище 40 центнерів з гектара, але після обговорення своїх можливостей вирішили вийти на рубіж 50 центнерів. Відчувши надійну опору в особі «прожектористів», переглянули свої зобов'язання молоді кукурудзівники з колгоспу імені ХХІІ з'їзду КПРС. Сприяв цьому секретар комсомольської організації господарства Віктор Клепанчук. Його авторитет серед колгоспної молоді високий. На косовиці хлібів Клепанчук разом з наставником намолотили 1200 тонн хліба, посівши перше місце серед комбайнових екіпажів району. В. МОНАСТІРСЬКИЙ, кореспондент обласної (молодіжної) газети «Комсомольська Іскра». Березівський район, Одеська область.

ВІЧНА ТЕМА ПОДВИГУ

«Подвигу жити у віках» — така тема єдиного політдня, який пройшов у виробничих та учбових колективах області, присвячений 40-річчю визволення України від німецько-фашистських загарбників. Подвиг радянського народу у Великій Вітчизняній війні, спогади ветеранів, трудова Вахта пам'яті і участь у ній комсомольців та молоді області стали предметом розмови в робітничих, студентських і учнівських аудиторіях. У проведенні політдня взяли участь ветерани Великої Вітчизняної війни, пропагандистські групи обкому Компартії України і обкому комсомолу. Так, перед слухачами школи

молодого лектора Кіровоградського педінституту імені О. С. Пушкіна виступила секретар обкому комсомолу Н. Ангелуца. Доцент кафедри історії КПРС педінституту імені О. С. Пушкіна Ф. К. Белявін провів політдень у цеху ковкого чавуну виробничого об'єднання по сівалках «Червона зірка». Затамувавши подих, слухали у цей день розповіді ветерана Великої Вітчизняної війни, учасника Сталінградської битви М. С. Браницького учні Кіровоградського будівельного технікуму, учасника боїв на Волховському, Воронежському, Закаркаському фронтах Л. В.

Зайцева та кавалера трьох орденів Слави, командира партизанського загону М. І. Жосана — студенти педінституту. З учнями Кіровоградського машинобудівного технікуму зустрівся учасник боїв за Україну О. М. Гришаков. — 9 січня 1944 року частини 5-ї гвардійської повітряно-десантної і 375-ї стрілецької дивізії 4-ї гвардійської армії 2-го Українського фронту, долаючи опір ворога, визволили Олександрівку від німецько-фашистських загарбників, — цими словами почав виступ перед учнями восьмирічної школи № 3 райцентру голова

Олександрівської районної ради ветеранів комсомолу Григорій Якимович Жаботинський. Ветеран сам довгий час учителював у цій школі, часто виступає перед молоддю. Ось і тепер він розповів школярам про участь їхніх земляків у визволенні рідного краю, про те, що 956 жителів Олександрівки боролися з фашистами на фронтах Великої Вітчизняної, 951 з них відзначені бойовими нагородами. Звання Героя Радянського Союзу за форсування Дністра удостоєний олександрівець І. Х. Календюк. Наш кор.

Через 20 літ...

ОЛЕКСІЙ ішов, хвилюючись, незнайомою вулицею Тамбова, шукав потрібну йому адресу. Побачив літнього чоловіка, який на ганку енергійно щось майстрував. Привітавшись, Олексій запитав: «Скажіть, будь ласка, де будинок 20? Мені потрібно знайти Леоніда Кузьмовича Давидкіна». Чоловік піднявся, поправив окуляри, уважно по-

дивився на хлопця. І — о диво! Він був як даі краплині води схожий на дружину Марію, з якою його розлучила війна... Чоловік від хвилювання скрикнув: «Синку мій!». Леонід Кузьмович зустрівся із сином через 20 років... Мати Олексія, комсомолка Марія Чернишова, після навчання в Цибулівській середній школі закінчила Кіровоградський педагогічний інститут і поїхала працювати вчителькою до Луганська. Красиву кароку дівчину запримітив Л. К. Давидкін — військовий льотчик. Вони покохали один одного. Війна застала сім'ю Давидкіних у містечку Білолуцьку. Якраз у суботу, 21 червня, сім'я збиралася на рибалку, але... З перших же днів війни

Давидкіна забрали на фронт. Марія ж із дворічним сином залишилася в окупованому Білолуцьку. У жовтні 1942 року тут почала діяти підпільна організація. Своім керівником підпільники вибрали М. Ф. Чернишову. Учні Білолуцької середньої школи принесли на конспіративну квартиру листівки, патрони, гранати, вибухівку. Народні месники псували телефонний зв'язок, готували розгром поліцейської дільниці, але фашисти напали на їх слід і 10 грудня 1942 року арештували В. Ярошенка, І. Графова, Т. Ткаченко. Незабаром поліція схопила М. Ф. Чернишову та решту членів підпільної організації. Їх жорстоко кували. Не добившись нічого, Знамянський район.

М. Ф. Чернишову і її бойових товаришів розстріляли. Їй було 24 роки... Виховавши малого Давидкіна взяла Софія, сестра Марії. Як тільки вона дізналась, що Знамянський район визволено від німецьких загарбників, разом з малим Олексієм переїхала в рідне Цибулєве. Олексій згодом прийняв прізвище Черниш. Вважає, що батько загинув, хоча далеко в душі хотілося вірити, що він живий... І ось у Цибулєве прийшла радісна звістка: батько живий, мешкає в Тамбові!.. Нині Олексій Черниш працює у Знамянці на заводі хлібопродуктів, має сім'ю. А ім'я нашої землячки, керівника Білолуцької підпільної організації М. Ф. Чернишової вписано в книгу «Історія міст і сіл. Ворошиловградська область». М. БІЛАН, краєзнавець. Знамянський район.

ОГЛЯД ЛИСТІВ

ВЧИМОСЯ У ВЕТЕРАНІВ

Щойно ми відсвяткували 40-річчя визволення України від німецько-фашистських загарбників. У зв'язку з цією знаменною датою у пошті відділу пропаганди почастішали листи на героїко-патриотичну тематику. Наші читачі розповідають про ветеранів війни, про молоді, що приймають славі бойові традиції старших, про боротьбу радянських людей за мир. Багато у нашій країні музеїв, експонати яких наближають нас до подвигу славних героїв у минулій війні. Є і в Кіровоградській середній школі № 14 імені Г. Димитрова подібна музейна кімната. У ній приймають у комсомол, тут діє клуб інтернаціональної дружби, яким керує колишній фронтвик Б. І. Федоров; розгорнуто виставку політичних плакатів (автори — самі учні), експозицію, присвячену Севастополю; зберігається священна земля з місця, де точилася бій за це місто-герой. Делегація десятирічки запрошена на Всесоюзний зліт дипломатівських шкіл; на ньому кіровоградцям буде що сказати про свої хороші справи. От хоча б таке: учні зобов'язалися відпрацювати на олієекстракційному заводі 30 годин і зароблені гроші відіслати у Фонд миру; шкільні аматори підготували програму для ветеранів війни, і для них же юні умільці роблять пам'ятні сувеніри... Про це розповіли у своєму листі кіровоградець П. М. ДОВБІНЕНКО. Тримайте рівняння на подвиг і учні іншої кіровоградської десятирічки — № 10. Її військовий керівник М. І. КОВАЛЕНКО (одночасно він очолює і шкільний героїко-патриотичний клуб «Молодогвардієць») написав нам, що його вихованці недавно іздрили по місцях слави молодого гвардійця. Після цього завітали в гості до працівників магазину «Оксана», де у списки колективу давно занесені Олег Кошовий і Любов Шевцова. Школярі передали старшим товаришам землю з могили молодого гвардійця у Ровеньках, Олена Сирябіна у невеликому музеї «Молодогвардієць» при магазині від імені своїх ровесників-десятилітників заповіли, що для них завжди взірцем буде славне життя героїв-підпільників. А у Гайворонській СШ № 1 пройшов тиждень, присвячений містам, що нагороджені орденом Слави І ступеня. Вахту несли учні 7 «Б» класу. Його класний керівник В. І. ПУТЕНКО розповіла, що школярі стали збира-

ти матеріали про Оршу, Стару Русу, Серпухов, Феодосію, Кишинів, Таллін, потім оформили спеціальний стенд. З допомогою працівників військкомату піонери розшукали учасників визволення цих міст, запросили їх на зустріч. Відправлено листи ровесникам із проханням надіслати відомості про міста-орденоносці. Згодом усі матеріали буде зібрано в спеціальний альбом, який піонери подарують шкільному музею. «Одна справа — взяти про минуле з літератури, і зовсім інша — з розповідей очевидців», — пише до редакції Р. М. ДАЙДАКУЛОВ з Кіровограда. І розповідає про такою очевидця — кіровоградця О. В. Бур'янского. Олександр Васильович — комсомолець 20-х років, був учасником колективізації, працював у різних газетах, пройшов фронтами Великої Вітчизняної, повернувся з неї з бойовими нагородами. У мирний час знаходився на партійній і господарській роботі. Отож багато чого може розказати ветеран про різні етапи будівництва соціалізму. І розказує. Зокрема, недавно він зустрічався з молодими робітниками виробничого об'єднання «Друмшас» і заводу радіовиробів, студентами інституту сільськогосподарського машинобудування, учнями СПТУ-8, середніх шкіл №№ 18 і 19. Так само в гуслі життя знаходяться й ветерани І. І. Мацин, М. Я. Жердєв, П. В. Сидян, В. С. Красовська, Л. В. Зайцев, О. Т. Чибісова, В. І. Нерубенко, С. Р. Заславський. Не відступає з передніх лав вихователів і наставників молоді і комуніст із майже сорокарічним стажем Г. Ф. Нечипоренко із селища Смолиного Маловишківського району. Його земляк А. МИХАЙЛОВ розповідає в листі, що Георгій Федорович має нагороду за працю, недавно пійшов на заслужений відпочинок, але продовжує виконувати функції керівника школи молодого комуніста. У ній молоді люди дістають високий ідейний гарт, виробляють у собі принциповість, наполегливість у боротьбі з негодіями, що є ще в нашому житті. Серед колишніх учнів Г. Ф. Нечипоренка — голова виконкому Смолинської селищної Ради народних депутатів П. Грязев, комсомольський працівник В. Карева, ударники праці електроварник В. Бризгалов, шофер А. Рибачок та багато інших комуністів. Відділ пропаганди «МК».

«ХТО ВИЗНАЧИТЬ МАРШРУТ?»

На критичну кореспонденцію під таким заголовком (№ 112 від 18 вересня ц. р.), де йшлося про не-

задовільні темпи заготівлі кормажу в Новоукраїнському районі, надіслав відповідь начальник районного управління сільськогосподарства В. П.

Бондаренко. Кореспонденцію обговорено на засіданні технічної ради. Критику визнано справедливою. Для ефективного використання техніки і під-

вищення темпів збирання кукурудзи в колгосп «Мир» були відрадіжені спеціальні райсільгоспуправління та райсільгосптехніки для надання практичної допомоги. Нині в колгоспі «Мир» заготовлено 570 тонн кормажу при плані 550.

У нас в гостях літературно-художній та громадсько-політичний журнал «Дніпро» — орган ЦК ЛКСМ України

«ДНІПРО»-85

У СІЧНІ 1927 року побачив світ перший номер журналу «Молодняк», який сьогодні широко відомий серед читачів кін республіки під назвою «Дніпро». Триває шосте десятиріччя багатотомної розмаїтої творчої біографії часопису — вірного товариша комсомольської юні, постійного супутника шанувальників красенного слова. Будучи органом Центрального Комітету ЛКСМ України, літературно-художній та громадсько-політичний щомісячник «Дніпро» завжди адресував своє пристрасне слово передусім молоді, тим юнакам і дівчатам, котрі шукають свого місця і утвердження у житті, прагнуть до високих ідейних та моральних орієнтирів на неспокойних життєвських шляхах.

Журнал постійно намагається висвітлювати найцікавіші явища літературного процесу в республіці, публікував твори найвидатніших майстрів красенного письменства — і цим здобував прихильність широкого читачього загалу. Павло Тичина, Максим Рильський, Володимир Сосюра, Петро Панч, Микола Бажан, Олександр Довженко, Михайло Стельмах, Василь Земляк — ось лише кілька імен з великого переліку знаменитих митців слова, котрі йшли до читача через журнал «Дніпро».

Славні традиції, відома річ, зобов'язують... І нинішній колектив редакції журналу намагається відібрати до друку те найкраще і найцікавіше, чим багата сьогодні наша література, прагне пристрасним публіцистичним словом запросити читача до роздумів над живо-трепетними проблемами сучасності, а в критичних розвідках — орієнтувати молодь у розмаїтому потоці літературних новинок.

Уже тепер формується «Дніпро»-85, номери, які придуть до читача наступного року. Кожну книжку щомісячника колектив редакції намагається наповнити творами, які зацікавлять людей найрізноманітніших уподобань та інтересів, привернуть увагу актуальними темами, їх непересічним художнім вирішенням.

У редакційному портфелі — романи відомих українських прозаїків Володимира Дрозд, Валерія Шевчука, Миколи Олійника, Анатолія Колосніченка, Валерія Гужви, Віктора Положика, Василя Ілляшенка, оповідання Євгена Гуцала, Миколи Кравчука, Володимира Яворівського, Наталі Околітенько, Дмитра Герасимчука, Раїси Іванченко, Сергія Носаня, Василя Захарченка... З рукописної спадщини письменників, котрих уже немає серед нас, «Дніпро» має новели Григора Тютюнника, літературно-критичні нотатки Віктора Близнича.

Зосереджуючи увагу на темі сучасності, журнал друкуватиме й історичні твори. Серед них особливо цікавим нам видається роман Валерія Шевчука «Петро

укелий», написаний на основі судових матеріалів XVIII сторіччя. Цей глибоко-філософський твір привертає увагу новаторськими пошуками зображення, а елементи детективного жанру забезпечують йому гостру читабельність.

В активі редакції також пригодницька повість Юрія Дмитренка «Розшуку», присвячена неспокойній роботі радянської міліції.

Шанувальники фантастики ознайомляться з романом Олега Романчука «Зоряний кристал». Взагалі «Дніпро» має на меті дедалі більше уваги приділяти науково-фантастичним та пригодницьким творам, які порушують важливі питання етики і моралі.

Новими поезіями порадують читача зі сторінок часопису відомі українські радянські поети Платон Воронько, Василь Швець, Борис Олійник, Дмитро Павличко, Світлана Йовенко, Петро Осадчук, Тамара Коломієць, Дмитро Іванов, Ірина Жиленко, Петро Перебийніс...

Чимало сторінок «Дніпро», як завжди, відводить творчості молодих, охоче надає слово дебютантам. З новими творами виступлять прозаїки Вячеслав Медвідь, Станіслав Павловський, Олексій Микитенко, Дмитро Кешеля, поети Анатолій Кичинський, Василь Гей, Микола Пшеничний, Тарас Унгурян, Галина Турелік, Володимир Гаптар...

Провідні українські публіцисти виступлять з актуальними нарисами про наших сучасників, про людей цікавої долі, чий біографічний матеріал можна використати для молодого покоління. Чимало матеріалів буде присвячено 40-річчю Перемоги, героїчним подвигам наших батьків і дідів, тим, хто ціною свого життя виборював нинішній мирний день. Планується виступ видатного радянського письменника Олеса Гончара про роль молодого людини у боротьбі за зміцнення миру. Думається, зацікавлять читачів журналу і розповіді про XII Всесоюзний фестиваль молоді і студентів, який відбувається наступного року в Москві.

Не забуде «Дніпро» і своїх найменших читачів. У «Струмочку» вони знайдуть цікаві вірші, казки, оповідання, написані майстрами дитячої літератури.

Редакція й надалі планує представляти на сторінках журналу кращі здобутки братніх літератур. Зокрема, наступного року друкуватиметься повість відомого вірменського прозаїка Гранта Матевосяна, присвячена сьогоднішньому селу.

«Дніпровські усмішки» мають у своєму арсеналі твори добре знаних гумористів Павла Глазового, Андрія Крижанівського, Олександра Лук'яненка, Вільяма Лігостова...

Наш журнал молодіжний. Для молоді. Але серед своїх прихильників він має людей усіх поколінь, залюблених у художнє слово. Передплата «Дніпро» — і ви матимете надійного товариша і порадника у своїх роздумах про день сьогоднішній, про майбутнє.

Микола ЛУКІВ,
головний редактор журналу
«Дніпро».

ПОСКАРЖИТЬСЯ соромно, і всерйоз мої саргги ніхто не сприймає. А між тим, я невдаха, якого світ не бачив. Той, кому хронічно не щастить, у дрібних, копійчанних, справах, які наче нічого й не вагають. Про них навіть незручно мову заводити в порядному товаристві. Іншим уже як не щастить, то за великим рахунком. Одного — дружина кинула, другому — догану вліпили за зловживання, третього — все життя лікували від хвороби, якою він не хворів. Послухаєш — завидки починають брати. А в мене щой! Тьху, і тільки!

Олександр МІРОШНИЧЕНКО

ДРІБНИЦІ

Сповідь гумориста

Йду, снажимо, вранці на роботу. До зупинки ліниво підпочується троллейбус. Виходять з нього пасажирри, заходять. Тролейбус терпляче чекає.

І якраз перед самісіньким моїм носом оті гостинні троллейбусні двері з пронизливим сироготом зачиняються. Тролейбус поволаєньки, наче йому нема нуди поспішати, відпочується від зупинки, залишаючи мене одного-однісінького на хіднику, вкритому товстим шаром використаних абонементних талонів.

Скажете, дрібниця. Один троллейбус поїхав, інший приїде. Та, погодьтесь, гірко залишатися на самотині на троллейбусній зупинці. Ну, чому, чому мене залишено? Чим я не сподобався невідомому водієві? Що такого малосимпатичного, може, небезпачного він уздрів у моїй досить-таки звичайній постаті?

Ніколи про це не довідаюся. Ми ніколи не зустрінемося. Та й водій тут зовсім ні до чого. Винен тільки я. Ось хронічне невезіння. Це коло дрібних нещастів, з якого не можу вископити на щось більше. У магазині, виставивши довжелезну, скандальну чергу, я опинився віч-на-віч з продавщицею. Вона коває по мені байдужим поглядом і оголошує: «Йду приймати товар». Після чого зникає десь у таємничих магазинних нетрях.

Пробую писнути жалібно їй наздогін: «Як довго на вас чекати!». Вона не чує, не звертає жодної уваги на мене. Я для неї не існую. Але чому? Чому саме мене, а не когось іншого обрано для цього тоського випробування?

Таких прикладів маю скільки завгодно. Квас у двохсотлітровій цистерні закінчується, коли я зі своїми затиснутими в кулаці копійками опиняюсь перед її величним господарем. У кінотеатрі саме переді мною вмощується член збірної баскетбольної команди міста. На роботі, коли ми на трьох розігруємо дві передплати повного зібрання творів улюбленого поета, нещасливий жереб випадає мені. В ідальні останню порцію салату, кривлячись від огиди, забирає переді мною громадянка, якій хочеться схуднути.

У майже порожньому вагоні електрички саме до мене підсідає громадянин, який перед цим видувив пляшку чогось міцнішого за мій улюблений лимонад. У готелі саме я потрапляю в один номер з добродієм, який вночі хрюпає, як злісований пилосос. Кожен другий телефонний автомат вкортає мої двокопійчані монети. Доц у нашому місті починається тільки тоді, коли я вибираюся з дому без парасольки і плаща...

Я вже до всього звик. Мучить мене лише одна неприємна обставина в цьому велетенському колі дрібних поразок — ніхто мені не співчуває. Мої нарікання, саргги зустрічають іронічними посмішками. Ніхто не надається до мене із співчуттям, як до тих, кого залишила дружина, хто одержав догану чи має сумнівний діагноз.

На тих спробах поскаржитися зажив сумнівної слави людини з гумористичними нахилами. Навіть сам пробую посміхатися при зустрічах із черговою неприємністю. Сумно, але посміхаюся.

Квіти ветерану.

Фото П. ЗЕМНОРІЯ.

ЗУСТРІЧ ДЛЯ ВАС

ЗАГЛЯДАЮЧИ В ЗАВТРАШНІЙ ДЕНЬ

Система профтехосвіти є нині головним джерелом поповнення кваліфікованих спеціалістів для всіх галузей народного господарства. Ще вище піднімає її авторитет і значення як справжньої кузні робітничих кадрів і однієї з основних форм здійснення загальної професійної освіти молоді реформа школи. В ході її реалізації закладаються основи такого навчального закладу, в якому будуть тісно поєднуватись школа навчання і школа продуктивної праці. Про завдання, які нині розв'язує Держпрофосвіта УРСР, кореспондент РАТАУ попросив розповісти його голову **Є. М. Кадацького.**

— Насамперед розкажіть, будь-ласка, яких нових спеціальностей зможе набувати нове поповнення ПТУ?

— Зростає престиж профтехосвіти — основного постачальника висококваліфікованих кадрів. 1037 середніх професійно-технічних училищ республіки дають молоді 650 робітничих професій і спеціальностей. І серед них — найсучасніші, що визначають розвиток науково-технічного прогресу. Новим змістом наповнюються традиційні професії, з'являються нові, які вимагають від робітника не стільки фізичних зусиль, скільки високого рівня технічного мислення. Цим продиктовано зміни в системі підготовки до праці, якісні перетворення в навчально-виховному процесі. У ПТУ сьогодні вчать обслуговувати робітні, ефективно використовувати мікропроцесорні засоби, обробити центри, експлуатувати атомні електростанції.

Насамперед забезпечуються кадрами провідні галузі, які визначають темпи економічного і соціального розвитку країни, — пугільна і металургійна промисловість, агропромисловий комплекс, будівництво, машинобудування, енергетика, транспорт. В училищах, які діють на базі галузей сільськогосподарського виробництва, розширюється підготовка сільських будівельників. Молоді буде надано також можливість освоїти професію тракториста-машиніста комбайна «Дон». А це, мабуть, не менш складно, ніж водити літани.

— Розкажіть, будь-ласка, про заходи, спрямовані на поліпшення навчально-виховного процесу і побуту учнів.

— Нині понад 60 процентів навчальних закладів забудовані комплексно. Що це означає? Кожен з них складається з навчального комплексу, навчально-робітничих майстерень, гуртожитків, громадсько-побутового блоку, куди входять їдальня, актовий і спортивний зали. В комплексах сільських ПТУ входять ще приміщення для зберігання техніки, навчальне господарство.

Ще одним свідченням турботи партії і держави про поліпшення умов навчання і побуту учнів є створення навчальних центрів профтехосвіти. Наприклад, такий центр в Орджонікідзевському районі Харкова об'єднує чотири комплекси училищ, які готують робітників-металістів з двадцяти професій для тракторного, верстатобудівного, підшипникового заводу а також заводу важкого електромашинобудування. Це своєрідне мікростачею профтехосвіти розраховано на 3200 учнів і має все необхідне

для організації навчально-виховного процесу, побуту і відпочинку майбутніх робітників. Такі великі навчальні центри шляхом кооперування коштів споруджуються в Києві, Запоріжжі, Сумах, Тернополі, Кривому Розі. А в дванадцятій п'ятирічці передбачено збудувати десятки комплексів навчальних закладів.

Відповідно до потреб народного господарства за нинішню і наступну п'ятиріччя треба підготувати близько 4 мільйонів робітників.

— І тут, звичайно, своє слово насамперед мають сказати трудові колективи республіки.

— Цілком правильно. Ті, хто сьогодні сидять за партою і опановують премудрості обраної професії, завтра поповнять ряди робітничого класу... Тому їх віддача великому мірою залежить і від того, як організовано навчальний процес, наскільки міцна матеріальна база ПТУ, словом, від далекоглядності базових підприємств. Підвищується їх роль і відповідальність в організації трудової підготовки і виховання учнів.

Науково-технічний прогрес вимагає серйозних змін у системі підготовки до праці. Магістральний розвиток обраної професії, завтра поповнять ряди робітничого класу... Тому їх віддача великому мірою залежить і від того, як організовано навчальний процес, наскільки міцна матеріальна база ПТУ, словом, від далекоглядності базових підприємств. Підвищується їх роль і відповідальність в організації трудової підготовки і виховання учнів.

Почали діяти перші учнівські конструкторські бюро, роботи яких очолюють співробітники установ АН УРСР. Ряд училищ Києва і Донецька прийняв замовлення на виготовлення окремих видів експериментального устаткування і приладів для наукових цілей. Так розв'язується надзвичайно важливе завдання найближчого майбутнього — створення ефективно системи підготовки виробітників нового типу, робітника широкого профілю з високим рівнем кваліфікації, доброю загальною освітньою підготовкою, здатного працювати в умовах загального застосування в народному господарстві найновішої техніки.

Платон ВОРОНЬКО

Сонце вечірнє в пухнастій хмарині,
Як мати стара в полотняній хустині,
З-над обрїю в полі когось виглядає,
А той десь далеко, либонь, на Алтаї.
Чи, може, ще далі — в човні на Амурі...
І сонце за обрїю зникає в зажурі,
Лиш хмарка біліє край неба в імлі,
Неначе хустина у тьмяному селі.

Ганна СВІТЛИЧНА

Сім'я вечеряє в саду...
Я так люблю це увяляти,
Як в тихім смерку, біля хати,
Сім'я вечеряє в саду.
Весела мати, дїтлашня,
Смаглявий батько — шойно з поля.
І замовкає гамір дїя,
И парує в місці барабола.
І гойдалка. І ген за крок,

Михайло СИЧ

Комсомольський рахунок

Ми ведемо свої рахунки —
Свій із віком у нас баланс...
Нас гойдають рибальські шхуни,
Еверести звиріють нас.
Тільки гори?...
Чого ж, і гонні!
Дїя тайгові,
шляхи трудні.

У всіх є саол Чернеччина.
Добре, як є вона —
Мамина і дїлечина —
В білому світі одна.
Добре, як є Слобожанщина,
Ворскла і шлях в Лебедин,
Де отчий твій край позначено —
Також на світі один.

В траві — малесеньке відерце.
І мов гороховий стручок,
Молодичок на небо здерся.
— Ще б додали сюди хрущів, —
Докине критик іронічний.
— Це вже було. Мільйон разів!
— Так, — відповім, — це буде вічно!
Я повторю, мов одведу,
Немов якесь замовлю лихо:
Сім'я вечеряє в саду.
І так у світі тихо-тихо!

Полігон,
немов погоні,
Знають наші солдатські дні,
Поки лічать секунди арбітри,
Нам обличчя січуть вітри.
Відцентрують нас орбіти.
Найшасливішої пори,
Лїтаки нас прикрилять,
шхуни
Нас причалять,
примуть порти...
...Ми ведемо свої рахунки
За законами доброти.

СПОРТ

СПОРТ

БАГАЖ СЬОМОЇ СХОДИНКИ

Фінальні змагання перших республіканських юнацьких спортивних ігор з футболу за сьоме — двадцятье місце шість днів проходили на стадіонах міста Макіївки на Донеччині. В них взяли участь переможці зональних посидинок — команди Донецької,

Дніпропетровської, Закарпатської, Тернопільської та Кіровоградської областей.

Тут виступили вихованці кіровоградських тренерів О. Кацмана із спортклубу «Зірка» та В. Стулака з ДЮСШ олімпійського резерву міського відділу народної освіти.

Перший матч із тернопільцями наші земляки зіграли внічию (0:0). Потім з однаковим результатом (1:0) перемогли вінничан та дніпропетровців.

На поєдинок, у якому вирішувалася доля найвищої сходинок, в своїй групі, ви-

йшли кіровоградці і донецчани. Першими добилися успіху кіровоградці. Потім їх суперники сквитали м'яч. До перерви нашим землякам вдалося вийти вперед. Рахунок — 2:1 на їхню користь не змінився до фінальної сирени.

Невдачі зазнали кіровоградці у грі з закарпатцями.

Набравши сім очок із десяти можливих, представники Кіровоградщини зайняли сьому сходинок і принесли до залікової копилки вісімдесят вісім очок.

В. ШАБАЛІН.

БРАКУЄ ЗІГРАНОСТІ

Уже тиждень у Кіровограді в спортивних залах факультету фізвиховання педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна та ДЮСШ облради ДСТ «Спартак» триває волейбольний турнір за програмою перших республіканських юнацьких ігор.

У понеділок завершилися попередні ігри, за результатами яких по два переможці від кожної з чотирьох підгруп здобули право продовжувати боротьбу в двох півфінальних чотвірках із врахуванням результатів зустрічей між ними. В першій півфінальній підгрупі дві путівки до фіналу розіграли лідери першої попередньої групи — волейболісти Києва і Полтави та третьої групи — Ворошиловграда і Харкова. Другий півфінал склали переможці другої групи — збірні Київської і Запорізької областей та четвертої групи — львів'яни і донецчани.

Команди Кримської, Дніпропетровської, Одеської та Івано-Франківської областей, посідаючи у попередніх іграх третє місце у своїх підгрупах, завершать боротьбу за 9—12 місця.

Ми попросили головного арбітра змагань, суддю всесоюзної категорії Б. І. Сметаніна

(м. Київ) висловитись з приводу виступу кіровоградських волейболістів.

— Якщо брати окремо кожного гравця збірної господарів поля, то вони мають хорошу технічну підготовку, швидку реакцію. Однак кидається в око, що в багатьох складних ситуаціях кіровоградці розгублюються, на них «давить» авторитет суперника, недостатньо налагоджена підстраховка. Очевидно, тут прорахунки не тільки тренера. Потрібен регулярний склад колективу. А мені відомо, що до збірної Кіровоградської області входять гравці не тільки обласного центру, а й селищ Побузького Голіванівського району та Олександрівки...

Програвши попередні перші три зустрічі в своїй третій групі командам Дніпропетровська, Харкова і Ворошиловграда з рахунком 0:3, кіровоградці лише в останньому поєдинку здобули перемогу над збіркою Черкаської області — 3:1. Це дало змогу нашим землякам посісти тільки четверте місце в групі і здобути право продовжувати боротьбу за залікові 13—16 місця разом з колективами Житомирської, Чернігівської та Херсонської областей. Позавчора кіровоградці так і не зуміли подолати спір чернігівців і зазнали прикрої поразки з рахунком 1:3.

Сьогодні на турнірі вихідний, а завтра кіровоградці зустрічаються зі збіркою Херсонської області. Заключний тур змагань, який визначить призерів, відбудеться в суботу.

В. СЕМЕНЮК.

НА МАЛОМУ СТАДІОНІ

До рекорду масовості

Інші в нашій школі регулярно влаштовуються спортивні змагання. В день бігуна і оздоровчої ходьби на старті вийшло 875 учнів. Потім представники нашої

десятирічки взяли участь у міському легкоатлетичному кросі на призи парку культури і відпочинку імені Т. Г. Шевченка. Тут вони зайняли третє місце.

Масовими були турніри за програмою Тижня фізичної культури і спорту. Всі склали нормативні комплексу ГПО. Цікаво пройшли поєдинки юних футболістів.

П. ОПРИШКО,
учитель фізкультури
Світловодської СШ
№ 2.

Триває матч між чемпіоном світу і претендентом. У 13-й партії після 34-го ходу зафіксовано нічию — дев'ять за ліком. Рахунок не змінився — 4:0 на користь А. Карпова.

Фото В. ЗУФАРОВА та А. МОРКОВНИКА.
Фотохроніка ТАРС

СТАРТИ В ЖОВТНІ

11—20 жовтня — перші республіканські юнацькі спортігри, баскетбол (дівчата) — Сімферополь;

11—20 — перші республіканські юнацькі спортігри, волейбол (юнаки) — Кіровоград;

18—21 — перші республіканські юнацькі спортігри (дзюдо) — Луцьк;

19—31 — перші республіканські юнацькі спортігри, шахи — Євпаторія;

21 — спортивне орієнтування, при закритті сезону — Трєпівка Знам'янського району;

22—31 — перші республіканські юнацькі спортігри, фехтування — Запоріжжя;

24—28 — перші республіканські юнацькі спортивні ігри, бокс — Севастополь, Сімферополь;

26—30 — перші республіканські юнацькі спортігри, художня гімнастика — Харків;

26 жовтня — 4 листопада — перші республіканські спортивні ігри, ручний м'яч — Львів;

26—28 — чемпіонат УРСР з велокросу — Кіровоград;

30 жовтня — 3 листопада — перші республіканські юнацькі спортігри, боротьба класична — Донецьк.

ТУРНІРНЕ ТАБЛО

Спортемени Світловодського комбінату твердих сплавів та тугоплавких металів здобули команду перемогу в обласному легкоатлетичному турнірі виробничих колективів фізкультури, результати якого входять до заліку спартакіади авангардівців області. Срібні нагородили дісталася представникам

Олександрійського управління по монтажу, демонтажу і налагодженню гірничого устаткування, бронзові — червонозорівцям.

Два дні на Завадівській трасі проходив чемпіонат республіканської ради ДСТ «Авангард» із велокросу. Кіровоградські спортсме-

ни мали неабиякий успіх в естафеті чотирьох шість кілометрів. На першому етапі першим був Борис Томаз, на останньому — Федір Ярошук.

У загальнокомандному комплексному заліку перемогли спортсмени Донецької області, кіровоградці — другі, полтавчани — треті.

Редактор Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

ЗНАЙОМТЕСЬ: НОВИНКА!

ПОЧАВ НАДХОДИТИ В ПРОДАЖ
НОВИЙ КАСЕТНИЙ МАГНІТОФОН-ПРИСТАВКА
II КЛАСУ СКЛАДНОСТІ
«МАЯК-232-СТЕРЕО»

Він стаціонарний, одношвидкісний з робочим діапазоном частот 40-16000 Гц і швидкістю руху магнітної плівки 4,76 см/сек.

«Маяк-232-стерео» бездоганно записує і виразно відтворює мовні й музичні програми в об'ємному звучанні, створюючи ефект присутності в концертному залі.

Характерні особливості магнітофона-приставки: має вмонтований контрольний стереопідсилювач і комплектується спеціальними контрольними акустич-

ними колонками потужністю 10 Вт кожна, які забезпечують оптимальну гучність відтворення моно- і стереофонограм без допоміжного підсилювача.

Інші додаткові зручності створюють:

— лічильник витрачання магнітної плівки з пристроєм «пам'ять», який дозволяє знаходити бажаний фрагмент запису;

— світловий (люмінесцентний) індикатор режимів роботи;

— можливість застосування касет і плівок будь-якого типу;

— перемикач та світловий індикатор для врахування особливостей кожного типу плівки;

— можливість контрольного прослуховування фонограм через стереофонічні навушники й будь-які інші зовнішні акустичні системи з номінальним опором не менше 4 Ом;

— спільний вхід для запису фонограм з будь-якого джерела і автоматичне врахування апаратом потужності одержуваного сигналу;

— принципово нова система шумозниження типу «Маяк»;

— можливість застосування пульта дистанційного керування.

При потребі «Маяк-232-стерео» може працювати також у комплексі з будь-яким низькочастотним стереопідсилювачем і акустичними колонками вищого класу.

Новий магнітофон-приставка успадкував кращі традиції добре відомої марки «Маяк». Він вписується в інтер'єр будь-якої сучасної квартири, надійний у роботі.

Придбати «Маяк-232-стерео» можна в магазинах «Техніка», «Культтовари» та в універмагах споживчої кооперації.

Ціна магнітофона разом з акустичними колонками — 373 грн.

Завод «Маяк»,
Укоопторгреклама.

Подарунки

до свята —

річ приємна і радісна і для тих, хто їх одержує, і для тих, хто їх підносить.

Напередодні річниці Великого Жовтня кооператори області подбали, щоб вибір

подарункового асортименту був достатнім.

В універмагах та магазинах «Галантерея» — парфюмерія» споживчої кооперації вам запропонують:

— косметичні та парфюмерні набори, ювелірні вироби та біжутерію, хустки різного кольору і розміру, відріз на костюм чи плаття, вироби з трикотажу;

— чоловічі сорочки, запонки, теплі і пухнасті кашане, рукавички, годинники, набір авторучок, електробритви, фотоапарати;

— художній розпис по дереву і металу, карбування, підсвічники з декоративними свічками, фігурки з дерева, інкрустовані та вишивані вироби — ці оригінальні сувеніри задовольнять найвибагливіші смаки і стануть приємним подарунком.

Пам'ятайте, що книга улюбленого письменника також дорогий і приємний подарунок.

Магазини споживчої кооперації запрошують вас за подарунками до свята!

Облспоживспілка,
Укоопторгреклама.

«Молодой комунар» —
орган Кіровоградського
обласного комітета
ЛКСМ України.

На українському мові.

БК 02487.

НАША АДРЕСА:

316050, МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

Індекс 61103.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділів комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Зам. № 555. Тираж 55900.

Газета виходить у вівторок,
четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.